

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.862/1/V
van 31 augustus 2016

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector inzake de vaststelling van de voorwaarden om een subsidie te verkrijgen voor de uitvoering van de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod, innovatie en sportkampen’

Op 19 juli 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse Minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 2 september 2016,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector inzake de vaststelling van de voorwaarden om een subsidie te verkrijgen voor de uitvoering van de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod, innovatie en sportkampen’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 25 augustus 2016. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Pierre LEFRANC en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 31 augustus 2016.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.¹

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Luidens artikel 9, derde lid, van het decreet van 10 juni 2016 ‘houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector’ bestaat de subsidie voor de sportfederaties uit een algemene werkingssubsidie ter ondersteuning van de personeels- en werkingskosten en uit aanvullende subsidies voor de uitvoering van een of meer beleidsfocussen. Deze beleidsfocussen zijn jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod, innovatie, sportkampen en topsport.

Artikel 43 van het decreet van 10 juni 2016 bepaalt dat de subsidies aan de erkende organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding bestaan uit een algemene werkingssubsidie ter ondersteuning van de personeels- en werkingskosten en uit een aanvullende subsidie voor de uitvoering van de beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod of voor de beleidsfocus innovatie.

Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit bevat uitvoeringsbepalingen inzake de subsidies voor de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod, innovatie en sportkampen.

Hoofdstuk 1 van het ontwerp bevat algemene bepalingen. Hoofdstuk 2 strekt in de eerste plaats tot regeling van de subsidiëring voor de uitvoering van de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod en innovatie en bepaalt telkens de nadere subsidievoorwaarden en de beoordelingscriteria. Daarnaast worden in dat hoofdstuk de samenstelling en de werking van de ter zake bevoegde beoordelingscommissie, de duur van de projecten en de subsidiëerbare kosten geregeld. Hoofdstuk 3 heeft betrekking op de subsidiëring voor de uitvoering van de beleidsfocus sportkampen. Het bepaalt bijzondere subsidievoorwaarden, de wijze van subsidiëring en de controle van de gesubsidieerde sportkampen. Hoofdstuk 4 bevat slotbepalingen, waaronder twee opheffingsbepalingen, overgangsbepalingen en een bepaling inzake de inwerkingtreding van de artikelen 69 tot 74 van het decreet van 10 juni 2016 voor wat betreft de subsidiëring van de uitvoering van de in het ontwerp geregelde beleidsfocussen.

3.1. Het ontworpen besluit vindt een uitdrukkelijke rechtsgrond in het decreet van 10 juni 2016, meer bepaald in de artikelen 10, 12, derde lid, 13, derde lid, 14, derde lid, 15, vijfde lid, 19, § 1, tweede lid, en § 2, 48, 83 en 86 ervan. Daarbij dient te worden opgemerkt dat

¹ Gelet op het zeer hoge aantal aan een termijn gebonden adviesaanvragen, heeft de afdeling Wetgeving geen doorgedreven onderzoek van het ontwerp kunnen verrichten. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt opgemerkt, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over kan worden opgemerkt en, indien er iets over wordt opgemerkt, dat er niets meer over op te merken valt.

voor wat betreft de bepalingen uit het ontwerp die van toepassing zijn op de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding, de artikelen 13, 14 en 19 van het decreet van toepassing zijn ingevolge artikel 43, 2°, tweede zin, van het genoemde decreet.

Daarenboven kan het ontworpen besluit worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’), gelezen in samenhang met de artikelen 73, derde lid,² en 80³ van het decreet van 10 juni 2016.

3.2. Artikel 2 van het ontworpen besluit strekt tot het opleggen van de verplichting aan de sportfederaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding om op alle communicatie over de gesubsidieerde projecten in het raam van de beleidsfocussen melding te maken van de steun van de Vlaamse overheid op de in dat artikel vermelde wijze.⁴ Volgens de gemachtigde zou dat artikel 2 rechtsgrond vinden in de artikelen 10 en 48 van het decreet van 10 juni 2016. Naar luid van die artikelen bepaalt de Vlaamse Regering de nadere uitwerking van de in die artikelen bedoelde beleidsfocussen.

Het aanbrengen van formele vermeldingen op de communicatie omtrent de gesubsidieerde projecten in het raam van de beleidsfocussen heeft evenwel geen uitstaans met de inhoudelijke invulling van die beleidsfocussen, waartoe de Vlaamse Regering is gemachtigd bij de artikelen 10 en 48 van het decreet van 10 juni 2016. Tenzij voor artikel 2 van het ontworpen besluit een andere rechtsgrond zou kunnen worden ingeroepen, dient dat artikel te worden weggelaten.

3.3. Artikel 3 van het ontworpen besluit vindt volgens de gemachtigde rechtsgrond in artikel 10 van het decreet van 10 juni 2016, gelezen in samenhang met de artikelen 23, derde lid, en 28, derde lid, van hetzelfde decreet, en in artikel 48 van datzelfde decreet, gelezen in samenhang met artikel 47, tweede lid, ervan.

Erop gewezen dat de in de eerste zin van artikel 3 van het ontwerp genoemde bepalingen van het decreet van 10 juni 2016 bepalen dat de invulling van de beleidsfocussen in een convenant met het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Sport Vlaanderen (hierna: Sport Vlaanderen) wordt vastgelegd, maar erbij aan de Vlaamse Regering niet de bevoegdheid wordt verleend om de draagwijdte van het convenant te bepalen, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

“(…) in het convenant wordt de afgesproken invulling van het concrete project vastgelegd aan de hand van de eventuele opmerkingen uit het advies van de beoordelingscommissie (artikel 11, derde lid ontwerp BVR) of het agentschap Sport Vlaanderen (cf advies Sport Vlaanderen: artikel 11, derde lid ontwerp BVR en artikel 70 §1 decreet 10/6/2016).”

² Rechtsgrond voor artikel 4 van het ontworpen besluit.

³ Rechtsgrond voor de artikelen 21 en 22 van het ontworpen besluit.

⁴ Artikel 2, 2°, van het ontwerp spoort evenwel niet met de rest van artikel 2.

Zoals de Raad van State in advies 58.728/3⁵ heeft opgemerkt, kan in het in de artikelen 23, derde lid, 28, derde lid, en 47, tweede lid, van het decreet van 10 juni 2016 bedoelde convenant enkel de praktische concretisering voor een bepaalde sportfederatie van de in dat decreet en in het uitvoeringsbesluit ervan bepaalde elementen worden omschreven, maar kunnen geen nieuwe subsidievoorwaarden worden bepaald.

Men zou kunnen aannemen dat de rechtsgrond voor artikel 3 van het ontworpen besluit ligt in de door de gemachtigde aangehaalde bepalingen,⁶ op voorwaarde dat men de woorden “de nadere voorwaarden” vervangt door een andere omschrijving opdat niet de indruk zou worden gewekt dat bijkomende subsidievoorwaarden in het convenant zouden worden bepaald. Het verdient evenwel aanbeveling om bij gelegenheid de verhouding tussen respectievelijk de artikelen 10 en 48 van het decreet van 10 juni 2016 enerzijds en de artikelen 23, derde lid, 28, derde lid, en 47, tweede lid, anderzijds te verduidelijken.

3.4. Voor het opleggen van taken aan Sport Vlaanderen kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 5, § 2, van het decreet van 7 mei 2004 ‘betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid ‘Sport Vlaanderen’’, gelezen in samenhang met artikel 5, § 1, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet.

ALGEMENE OPMERKING

4. Volgens de gemachtigde is het de bedoeling de bevoegdheid voor het nemen van alle individuele beslissingen inzake de erkenning en de subsidiëring die luidens het decreet van 10 juni 2016 door de Vlaamse Regering worden genomen, te delegeren aan de Vlaamse minister bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens (hierna: de minister), en dan ook telkens te bepalen dat Sport Vlaanderen de minister adviseert (in plaats van de Vlaamse Regering). Het betreft de beslissingen waarvan gewag wordt gemaakt in de artikelen 66, §§ 2 en 3, 68, §§ 3 en 5, 70, §§ 2 en 3, 71, derde lid, en 72, derde lid, van het decreet van 10 juni 2016 en de advisering waarvan gewag wordt gemaakt in de artikelen 66, §§ 1 en 3, 68, § 2, 70, §§ 1 en 3, 71, tweede lid, en 72, tweede lid, van het decreet van 10 juni 2016.

Er dient daartoe een uitdrukkelijke bepaling te worden opgenomen, inderdaad het best, zoals de gemachtigde voorstelt, in het ontwerp 59.861/1/V ‘tot vaststelling van de algemene erkennings- en subsidiëringvoorwaarden voor de georganiseerde sportsector’, dat eveneens om advies is voorgelegd. Zulks is mogelijk gelet op artikel 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 ‘over de Vlaamse instellingen’.

⁵ Adv.RvS 58.728/3. van 12 februari 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 10 juni 2016, *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 716/1, opmerking 7.2.2 *in fine*.

⁶ Al is de onderlinge articulatie ervan niet erg duidelijk.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

5. Aan de aanhef dient een lid te worden toegevoegd (dat het eerste lid wordt) waarin gewag wordt gemaakt van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (zie opmerking 3.1, derde alinea).

6. In het huidige eerste lid van de aanhef (dat het tweede lid wordt) dient te worden verwezen naar artikel 5, § 1, *eerste lid*, 1°, en § 2, van het decreet van 7 mei 2004.

7. In het huidige tweede lid van de aanhef (dat het derde lid wordt) dient tevens te worden verwezen naar de artikelen 23, derde lid, 28, derde lid, 47, tweede lid,⁷ 73, derde lid, en 80 van het decreet van 10 juni 2016.⁸ Ook wordt erin het best artikel 43, 2°, van dat decreet vermeld omdat het op grond van deze bepaling is dat de artikelen 13, 14 en 19 ervan van toepassing zijn op de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

Artikel 4

8. Luidens artikel 4, eerste lid, *in fine*, van het ontwerp bevat het werkingsverslag bedoeld in artikel 73 van het decreet van 10 juni 2016 eveneens een gedetailleerde financiële afrekening van de inkomsten en de uitgaven van de projecten betreffende de gesubsidieerde beleidsfocussen. Dit onderdeel, dat overigens geen uitstaans heeft met de in artikel 73, derde lid, van het decreet van 10 juni 2016 omschreven elementen die het werkingsverslag dient te bevatten, vindt zijn plaats in het financiële verslag bedoeld in artikel 73, eerste lid, van het decreet van 10 juni 2016. Zo hiertoe een uitdrukkelijke bepaling in het ontwerp wordt opgenomen, kan dit worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 73, eerste lid, en 74, tweede zin, van het decreet van 10 juni 2016. Die bepalingen dienen dan in het huidige tweede lid van de aanhef te worden opgenomen.

Artikel 5

9. Er dient in de eerste zin van artikel 5 van het ontwerp te worden verwezen naar artikel 9, vijfde lid, van het decreet van 10 juni 2016 in plaats van naar artikel 9, vierde lid, van dat decreet.

De gemachtigde is het hiermee eens.

⁷ Althans zo men aanneemt dat deze drie bepalingen kunnen worden gelezen in samenhang met de artikelen 10 en 48 van het decreet van 10 juni 2016 (zie opmerking 3.3).

⁸ En naar de artikelen 73, eerste lid, en 74 zo de in artikel 4, eerste lid, *in fine*, opgenomen zinsnede wordt herwerkt gelet op opmerking 8 *in fine*.

Artikel 13

10. In artikel 13, eerste lid, 1°, j), tweede lid, 11°, en derde lid, 12°, van het ontwerp worden “andere kosten waarvoor het agentschap Sport Vlaanderen voorafgaand zijn schriftelijk akkoord heeft gegeven” als subsidieerbare kosten genoemd.

De gemachtigde verschafte de volgende toelichting bij deze bepalingen:

“Het gaat in deze over specifieke kosten gelinkt aan het concreet ingediend project van de betreffende federatie, bv aankoop van een aantal portable pc’s om testen af te nemen, of kosten voor de website specifiek in het kader van het voorgedragen project.”

De stellers van het ontwerp dienen desalniettemin na te gaan of het niet mogelijk is een omschrijving te geven van het soort kosten waarvoor Sport Vlaanderen zijn akkoord kan geven.

Artikel 14

11. In artikel 14, tweede lid, van het ontwerp dient volgens de gemachtigde te worden verwezen naar bijlage 1 in plaats van naar bijlage 4 (die niet bestaat).

12. In dezelfde bepaling wordt gewag gemaakt van “het spilindexcijfer”.

Gevraagd welke index men bedoelt, verklaarde de gemachtigde:

“Er wordt gebruik gemaakt van de afgevlakte gezondheidsindex om na te gaan of deze index een bepaalde waarde (= spilindexcijfer) bereikt of overschrijdt.

De initiële spilindex voor de indexering van salarissen, vergoedingen en toelagen is deze van 1/1/1990 en bedraagt 138,01 (basis 1981).

Naar deze initiële spilindex wordt gerefereerd om de verhogingscoëfficiënt vast te stellen waarmee het brutojaarloon tegen 100%, vermeld in de bezoldigingstabel in bijlage 1, moet vermenigvuldigd worden in geval van indexering. Voor meer info hierover, klik hier.

De afgevlakte gezondheidsindex wordt berekend en toegepast conform artikel 2 tot en met *2quater* van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van ‘s lands concurrentievermogen (B.S. 31 december 1993), vervangen bij wet van 23 april 2015.”

De genoemde bepaling dient in die zin te worden verduidelijkt.

Artikel 16

13. Luidens artikel 16, eerste lid, 1°, van het ontwerp komen de erin bedoelde sportkampen slechts voor aanvullende subsidie voor de uitvoering van de beleidsfocus sportkampen in aanmerking wanneer het sportkamp plaatsvindt vanuit⁹ één welbepaalde locatie

⁹ Lees “op of vanuit”.

in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of, wanneer het om sporttechnische redenen vereist is, in het Franse of het Duitse taalgebied. Volgens de gemachtigde is deze bepaling enerzijds ingegeven door het territorialiteitsbeginsel en anderzijds door de bekommernis om de kostprijs van de sportkampen beperkt te houden.

De grondwettelijke territoriale bevoegdheidsverdeling staat eraan niet in de weg dat sportkampen die plaatsvinden in het buitenland of in het Franse of Duitse taalgebied, zouden worden gesubsidieerd wanneer de betrokken sportfederatie zelf en de doelgroep ervan op afdoende wijze kan worden gelokaliseerd in het Nederlandse taalgebied.¹⁰

Voorts is het niet noodzakelijkerwijze zo dat een sportkamp dat wordt georganiseerd in een ander taalgebied of in het buitenland, hogere kosten met zich meebrengt, meer bepaald gelet op de geringe oppervlakte van België of wanneer het gaat om sportkampen die worden georganiseerd op plaatsen in het buitenland die op korte afstand van het territoriale bevoegdheidsgebied van de Vlaamse Gemeenschap zijn gelegen. Om het genoemde doel te bereiken, bestaan overigens andere, meer adequate en minder op de keuzevrijheid van de betrokken sportfederatie ingrijpende middelen.

Artikel 16, eerste lid, 1°, van het ontwerp dient dan ook te worden herbekeken.

14. In artikel 16, eerste lid, 2°, a), van het ontwerp worden minimumleeftijden voor de deelnemers van de sportkampen bepaald, en wordt voorts verwezen naar artikel 10, § 1, tweede lid, 1°, van het decreet van 20 december 2013 ‘inzake gezond en ethisch sporten’.

Gevraagd of er voor alle belastende sporten minimale leeftijdsgrenzen bepaald zijn ter uitvoering van het decreet van 20 december 2013, verklaarde de gemachtigde:

“Nee maar de sportfederaties moeten krachtens het artikel 2 van het BVR 4/4/2014 houdende uitvoering van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten om het gezond sporten te bevorderen, een beleid voeren dat minstens:

(...)

2° een keuze bevat over het al dan niet toepassen van leeftijdsgrenzen;

3° een analyse bevat van de sportspecifieke risico's die zich kunnen voordoen bij de beoefening van de betreffende sport, alsook de maatregelen en initiatieven die zijn genomen ter voorkoming en bestrijding ervan;

(...)

Met behoud van de toepassing van het eerste lid bevordert een erkende sportfederatie het gezond sporten door een beleid te voeren dat minstens:

1° informatie in geanonimiseerde en statistische vorm bevat van sportspecifieke risico's en lichamelijke schade met een weergave van de evolutie daarvan in de tijd;

2° voorziet in een duurzame betrokkenheid van minstens één arts in de totstandkoming en uitwerking ervan.

¹⁰ Zie in dit verband GwH 3 oktober 1996, nr. 54/96, B.7.2.

Sportfederaties hebben zelf een evaluatie gemaakt over het al dan niet toepassen van leeftijdsgrenzen in hun sport (cf art 2 BVR 4/4/2014). Deze zijn dan ook van toepassing in de door hen georganiseerde sportkampen.”

Er zou dan eveneens moeten worden verwezen naar de leeftijdsgrenzen die zijn gesteld door de sportfederaties.

15. Luidens artikel 16, eerste lid, 2°, c), van het ontwerp, wordt de aanvullende subsidie voor de uitvoering van de beleidsfocus sportkampen enkel toegekend wanneer alleen internaatsdeelnemers deelnemen aan het gesubsidieerde sportkamp. De gemachtigde verschaft de volgende toelichting bij deze bepaling:

“Dit is een beleidsoptie. Internaatssportkampen hebben een heel hoge organisatiekost in vergelijking met externaatssportkampen. Deze laatste worden daarom van subsidiëring uitgesloten.

De meeste externaatskampen worden georganiseerd/gesubsidieerd door de lokale overheden (gemeenten - steden).”

De door de gemachtigde verschaftte verantwoording lijkt afdoende te zijn.

16. In artikel 16, eerste lid, 6°, a), 2), van het ontwerp wordt vereist dat de lesgevers in de te subsidiëren sportkampen het Nederlands beheersen en in die taal lesgeven.

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest 97/2014 geoordeeld dat in het raam van een vergunningsstelsel vereisten van taalkennis kunnen worden opgelegd wanneer die vereisten een voldoende nauwe band vertonen met de betrokken bevoegdheid, onder voorbehoud dat daarbij de hogere rechtsnormen worden geëerbiedigd, waaronder het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie en het recht van de Europese Unie.¹¹ Dat oordeel kan worden doorgetrokken naar erkennings- of subsidiestelsels. De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of zo een verantwoording effectief voorhanden is voor het vereiste dat de lesgevers het Nederlands dienen te beheersen.

Wat betreft de voorwaarde dat les moet worden gegeven in het Nederlands, dient te worden verwezen naar hetzelfde arrest, waarin het volgende wordt geoordeeld:

“B.16.1. Onverminderd de uitzonderingen vermeld in artikel 129, § 2, van de Grondwet wat betreft de gemeenten, de diensten en de instellingen die daarin worden beoogd, wordt het gebruik der talen enkel aan de gemeenschappen toevertrouwd in de drie aangelegenheden bedoeld in artikel 129, § 1, van de Grondwet. Die bevoegdheid is onderscheiden van de materiële bevoegdheden van de gemeenschappen. Uit de bevoegdheid van de gemeenschappen om de aangelegenheid van de opvang van de kinderen in de voorschoolse leeftijd te regelen, vloeit dus niet voort dat de decreetgever door dat enkele feit bevoegd zou zijn om te bepalen in welke taal de kinderopvanglocaties moeten functioneren.

B.16.2. De bevoegdheden waarmee de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten zijn bekleed om uitgaven te doen in het raam van hun openbaar beleid of in de vorm van subsidies toegekend aan publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instellingen zijn

¹¹ GwH 30 juni 2014 nr. 97/2014, B.3.4 tot B.3.6 en B.13.2 en B.13.3.

ondergeschikt aan de materiële bevoegdheid waarvoor die financiële middelen bestemd zijn, onder voorbehoud van de eventuele uitzonderingen waarin de Grondwet of de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorziet. Zo behoort de financiering van een beleid tot het « regelen » van de aangelegenheid waaronder dat beleid valt. Een overheid kan geen financiële middelen toekennen aan projecten die niet onder haar bevoegdheden vallen.

B.16.3. De gemeenschappen mogen derhalve niet, middels subsidies, en behoudens de in artikel 129, § 1, van de Grondwet bedoelde aangelegenheden, het gebruik der talen regelen.

B.17.1. Het blijkt duidelijk, zowel uit de tekst van artikel 7, tweede lid, van het decreet van 20 april 2012 als uit het uittreksel van de in B.11.2 aangehaalde memorie van toelichting dat de decreetgever elke mogelijkheid om subsidies te verkrijgen enkel wil voorbehouden aan de structuren die kunnen bewijzen dat de Nederlandse taal daadwerkelijk wordt gebruikt in de werking van de kinderopvanglocatie. Het gaat bijgevolg om een maatregel waarbij het gebruik der talen wordt geregeld.

B.17.2. Aangezien de decreetgever niet bevoegd is om het gebruik der talen te regelen in de opvangvoorzieningen voor kinderen in de voorschoolse leeftijd kan hij geen bepalingen ter zake aannemen, ongeacht het onderwerp van die bepalingen.

B.17.3. Het tweede middel in de zaak nr. 5538 is in die mate gegrond. In artikel 7, tweede lid, van het decreet van 20 april 2012 dienen bijgevolg de woorden ‘, en het gebruik van het Nederlands in de werking van de kinderopvanglocatie’ te worden vernietigd.”

Uit die rechtspraak vloeit voort dat de gemeenschappen ook niet als subsidievoorwaarde kunnen stellen dat op de gesubsidieerde sportkampen in het Nederlands les dient te worden gegeven. Dat vereiste dient derhalve in elk geval te worden geschrapt.

Artikel 20

17. Het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2012 ‘tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van een subsidie voor de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid 2013-2016 voor de gesubsidieerde sportfederaties’ geldt voor de subsidiëring voor de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid in de periode 2013-2016 (zie artikel 3 van het besluit).

Omwille van de duidelijkheid zou dat besluit thans kunnen worden opgeheven.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jan SMETS